

Overweging 3 december 2023

Zusters en broeders,

Vorige week hoorden wij in het evangelie over de scheiding van de bokken en de schapen. Aan welke kant zullen wij staan als het erop aankomt? In onze beleving van de werkelijkheid doen zich controversen voor. De mens heeft zowel het goede als het kwade in zich. Het is aan ons om de juiste keuze te maken en dat is niet altijd makkelijk.

Misschien is dit wel het gevoel dat de Israëlieten hadden toen zij teruggekeerd waren uit hun ballingschap in Babylonië. Na die terugkeer ervoeren zij dat het niet makkelijk was hun leven weer op te bouwen. Jesaja drukt hen op het hart daarbij de hand in eigen boezem te steken, om hun eigen fouten te erkennen. Zij hadden zich afgekeerd van God en daarmee Zijn toorn op de hals gehaald. De profeet roept hen op om eerlijk te zijn en rechtvaardig, de sabbat in ere te houden en vooral offers op te dragen en te bidden. Dan zal God waar maken wat hij beloofd heeft. Dit is zo gegroeid in een eeuwenlange geschiedenis, waarin God zich verbonden heeft aan de mens. Ook al hebben we fouten gemaakt, wie zich bekeert mag rekenen op Gods trouw. God zelf is gekomen om hen te redden; dat duidt op Gods nabijheid en betrokkenheid bij zijn volk.

De Israëlieten denken terug aan de tijd van de uittocht, waarin God zijn volk nabij was en hen bevrijdde uit de slavernij. Zo was de ervaring van hen, zij hadden een nieuwe Mozes nodig, die hen met kracht uit de greep van het kwaad zou leiden. Sterker nog: God zelf is nodig om hen te redden die al zo lang van zijn wegen afdwaalden en geen respect meer voor Hem hadden.

De mens is gauw geneigd als het voor de wind gaat, zich van God af te keren. Hem ontrouw te zijn en af te dwalen van de rechte weg, en zo de confrontatie met Zijn eindoordeel uit het oog te verliezen.

In het Marcus evangelie van vandaag waarschuwt Jezus voor deze laksheid. Hij gebruikt allerlei manieren om dit duidelijk te maken. We kennen zijn gelijkenis van de wijze en de dwaze maagden, die de bruidegom met een licht tegemoet zouden gaan.

Als hij later komt dan verwacht, hebben alleen de wijze maagden, die daarmee gerekend hadden, nog olie voor hun lamp. En wie kent niet de gelijkenis met de dief die altijd onverwacht in de nacht komt? Vandaag vergelijkt hij Zijn wederkomst met die van een heer die zijn personeel het beheer van zijn huis heeft opgedragen. Hij bezweert hen waakzaam te zijn, want het moment van zijn terugkeer is onzeker. En als hij komt, zal hij rekenschap vragen. Het is een aansporing zo te leven dat het uur van de eindafrekening ons niet overvalt.

De keuze voor deze teksten die over verwachting gaan is natuurlijk niet toevallig. Advent is een tijd van verwachting, de verwachting van de komst van God als mens onder ons. Daarop bereiden wij ons deze Adventstijd voor.

Dat is een blijde verwachting die ons kan sterken in een tijd dat God ons in de steek gelaten lijkt te hebben. Een tijd van oorlog- en natuurrampen, van grootschalig menselijk lijden en onzekerheid over de toekomst.

We hoorden hoe het volk van God door de profeet wordt opgeroepen op Hem te blijven vertrouwen. Laten ook wij, tegen de verdrukking in, als volgelingen van Christus, blijven hopen. Blijven vertrouwen op God en ons niet van Hem afkeren, wat er ook gebeurt. Amen